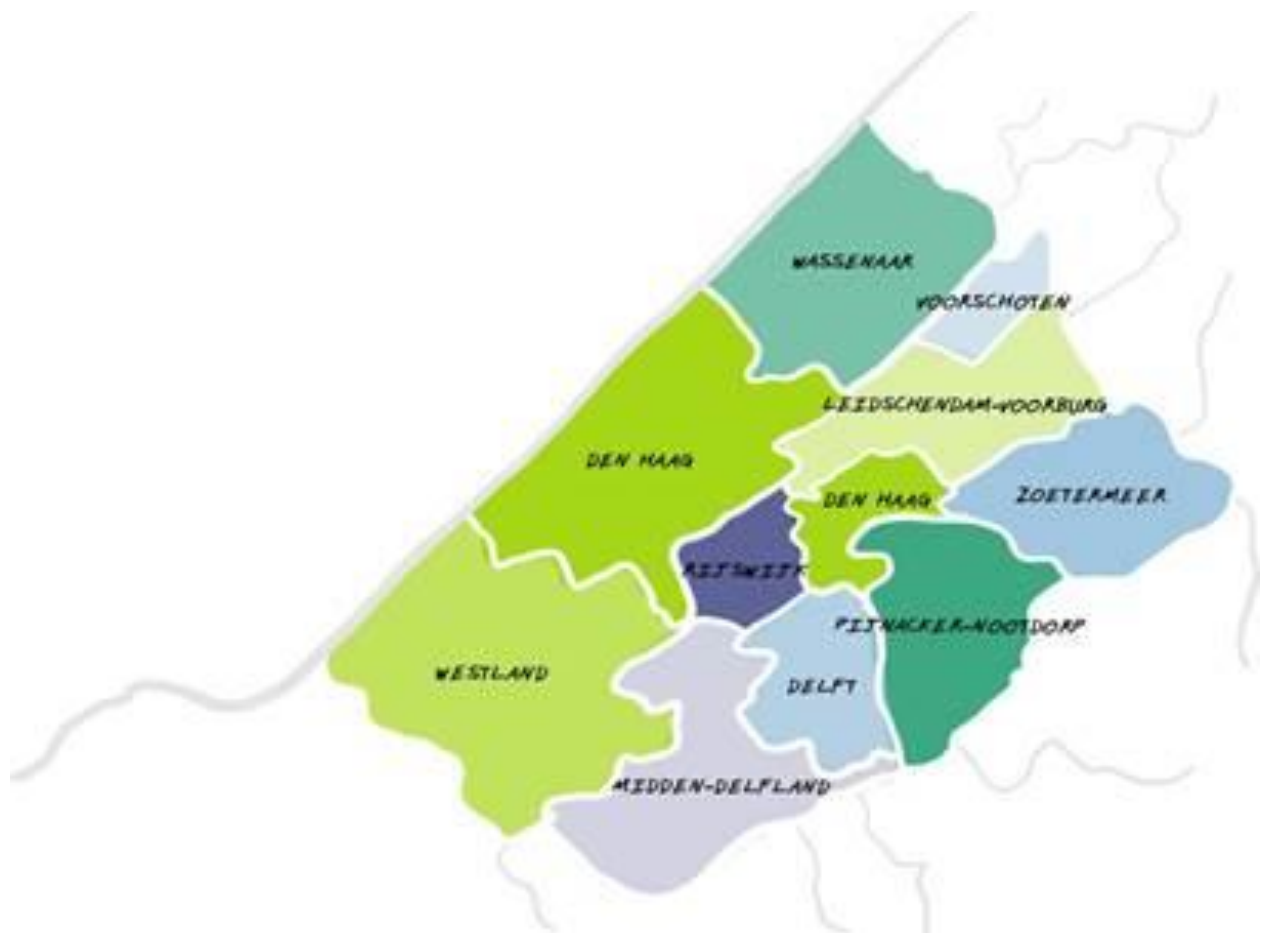

Bijlage Handboek: inzet op gezamenlijke ontwikkeling
Resultaat & Kwaliteit
Jeugdhulp H10
2021 e.v.

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
2. Route naar handboek in relatie tot ontwikkelovereenkomst	4
3. De 5 fasen	5
<i>Ad. 1: Signaal, toeleiding en analyse (triage) tot en met inkoopbeslissing op casusniveau</i>	5
<i>Ad. 2: Feitelijke inkoop van tweedelijns jeugdhulp</i>	7
<i>Ad. 3 Uitvoering van het jeugdhulptraject</i>	8
<i>Ad. 4 Afronding, met inbegrip van het meten, duiden en beoordelen van het resultaat</i>	9
<i>Ad. 5 (Eventueel) nazorg</i>	10
4. Ontwikkelroute naar een gezamenlijk handboek	11
5. Overzicht: vertrekpunt voor de inhoudelijke opbouw en uitwerking van het handboek	12

1. Inleiding

De H10-gemeenten zijn zich, mede door ervaring met de medewerkers van toegang en lokale teams die veelal dezelfde (opleidings-)achtergrond hebben als de professionals van de Jeugdhulpaanbieders, scherp bewust van het belang om hen op weg te helpen in de werkprocessen die aan het nieuwe stelsel verbonden zijn, met een accent op het verbeteren van de kwaliteit en de houdbaarheid (betaalbaarheid) van het stelsel (zie daarvoor verder de Inkoopleidraad). Dit in combinatie met ruimte om het eigen handelen creatief cliëntgericht vorm te kunnen geven.

Nu vanuit de dialogen die met de aanbieders zijn gevoerd aan de ontwikkeltafels is gekozen voor een gezamenlijke, geleidelijke invoering van het resultaatgerichte stelsel (inclusief bouwstenen als het formuleren van het maatschappelijk resultaat, resultaatmeting en resultaatbeoordeling) kiezen de H10-gemeenten voor een aanpak die gekenmerkt wordt door de ambitie om via een gezamenlijke aanpak gestoeld op 'leren & ontwikkelen' die werkwijzen te ontwikkelen en tot toepassing te komen (gedurende ontwikkelperiode 2021-2022, uiterlijk 1-1-2023 volledig operationeel), inclusief de randvoorwaarde van ruimte voor de professional.

Hieronder schetsen de H10-gemeenten hoe zij als opdrachtgever die gezamenlijkheid en dat 'leren & ontwikkelen' voor zich zien. Daarbij gaan ze uit van 5 fasen, die ieder – mede op grond van al bestaande praktijken of landelijke kaders – een eigen ontwikkelpad hebben. Dit zijn:

1. Signaal, toeleiding en analyse (triage) tot en met inkoopbeslissing op casusniveau¹;
2. Feitelijke inkoop van jeugdhulp;
3. Uitvoering van het jeugdhulptraject;
4. Afronding, met inbegrip van het meten, duiden en beoordelen van het resultaat;
5. (Eventueel) nazorg.

Crux van de inzet van de H10-gemeenten is dat ze met dit inkoopdocument de hand uitsteken richting opdrachtnemers om via die gezamenlijke aanpak te komen tot een handboek die zowel sturing als ruimte biedt aan de (lees: *onze gemeenschappelijke*) medewerkers van zowel toegang en lokale teams als van de Jeugdhulpaanbieders.

Om te waarborgen, dat de invoering van de nieuwe inkoopafspraken per 1 januari zo rimpelloos mogelijk kan verlopen, werkt een gemeenschappelijke werkgroep van H10-gemeenten en aanbieders direct na de zomer een planning uit, met bijzondere aandacht voor zaken die op korte termijn (mogelijk zelfs vóór 1 januari) aandacht en inzet behoeven.

¹ Met deze omschrijving bedoelen wij het besluit om tweedelijns jeugdhulp voor het kind, de Jeugdige en/of het gezin in te zetten. In formele zin wordt die hulp daarna 'ingekocht' bij een via de generieke inkoopprocedure tot het regionale stelsel toegelaten Jeugdhulpaanbieder.

2. Route naar handboek in relatie tot ontwikkelovereenkomst

De H10-gemeenten ronden dit document 'Handboek: inzet op gezamenlijke ontwikkeling' af met een overzicht dat in aansluiting op de hierboven genoemde fasen dient als vertrekpunt voor de inhoudelijke opbouw en uitwerking van het handboek. Dat overzicht is te beschouwen als een concept inhoudsopgave. Uit dat overzicht valt ook uit af te leiden, waar de artikelen die genoemd zijn in de overeenkomst direct samenhangen met het handboek.²

De concrete nadere uitwerking van het handboek is een continu proces gevoed door ervaringen uit de praktijk binnen het regionale stelsel, maar bijvoorbeeld ook door ontwikkelingen vanuit wetenschap en wetgeving. Aanbieders zijn via de leer- en ontwikkelafels actief betrokken bij dat continue proces (nadrukkelijk ook via de direct bij de uitvoering van de hulp en ondersteuning betrokken *social work* professionals, die de facto de gebruikers van het handboek zijn). De uitkomsten van dat continue proces worden via herzieningen vastgelegd; het proces dat rondom de vormgeving van herzieningen is vastgelegd waarborgt de rechtszekerheid voor aanbieders in lijn met de uitkomsten van de dialoog die daarover is gevoerd.

² Zie met name de volgende artikelen uit de ontwikkelovereenkomst: 1.3; 2.12; 8.2 en 8.3.

3. De 5 fasen

Ad. 1: Signaal, toeleiding en analyse (triage) tot en met inkoopbeslissing op casusniveau

De lokale teams zijn in ieder geval bij de inzet van jeugdhulp betrokken als zij de verwijzer zijn. In die situaties, maar ook als er een andere verwijzer is, kan het lokale team kan het gezin ondersteunen in het maken van een keuze voor een passende Jeugdhulpaanbieder. Dat is uiteraard pas aan de orde, als inzet van eigen kracht en netwerk, voorliggende voorzieningen of vanuit het lokale team onvoldoende is, m.a.w. indien tweedelijns jeugdhulp ingezet moet worden.

Wanneer de hulpvraag complex is, er problemen spelen op meerdere leefgebieden (en/of bij meerdere gezinsleden) of wanneer er sprake is van veiligheidsrisico's, vraagt dat per definitie om een multidisciplinaire, gezinsgerichte aanpak op verschillende leefgebieden, vanuit verschillende disciplines en veelal vanuit verschillende domeinen.

Regie op deze gehele aanpak (die meestal verder gaat dan jeugdhulp) is essentieel. Dit legitimeert de verplichte betrokkenheid van de gemeente/ het lokale team (mits toestemming van de Jeugdige/ het gezin), ook als de verwijzing vanuit een andere wettelijk verwijzer tot stand kwam. Van de Jeugdhulpaanbieder wordt dan ook verwacht dat zij samen met het gezin en het lokale team in gesprek gaat om af te stemmen op welke wijze efficiënt en effectief integrale zorg en ondersteuning wordt ingezet, hoe het steunend netwerk wordt ingezet en hoe de eigen kracht van de Jeugdige/het gezin wordt versterkt. Het lokale team heeft dan een regisserende rol, tenzij onderling anders wordt afgesproken

Gewerkt wordt met het 1 gezin, 1 plan, 1 regisseurmodel. Jeugdhulpaanbieders en lokale teams dragen op casusniveau zorg voor goede samenwerking, communicatie en afstemming met alle mogelijke betrokken partijen en mensen.

Voor de lokale teams ligt dan de nadruk op de regievoering op het bredere sociale domein, waaronder Wmo en Werk & Inkomen. Voor Jeugdhulpaanbieders komt er meer nadruk te liggen op het complementaire karakter van de hulp. Dat vraagt ook om contact met aanpalende werkerterreinen binnen de gemeente (zoals lokale teams of leerplicht) en daarbuiten (zoals het onderwijs en voorliggende voorzieningen zoals bijvoorbeeld sport). Er worden landelijk richtlijnen over hoofd- en onderaannemerschap vastgesteld. Wanneer deze vastgesteld zijn zullen partijen aan deze richtlijnen voldoen.

De H10-gemeenten onderkennen de wens van aanbieders dat gemeenten (toegang, lokale teams) op dezelfde wijze werken, bijvoorbeeld m.b.t. triage of integraal werken (c.q. regie naar andere delen van het sociaal domein).

Voor wat betreft inkoop is echter enkel relevant de werkwijze waarmee de keuze om ingekochte jeugdhulp in te zetten administratief wordt afgehandeld, zowel aan het begin als aan het einde van een traject. Daar borgen de H10-gemeenten eenduidigheid van werken middels het administratieprotocol en berichtenverkeer.

De H10-gemeenten staan er echter voor open om in de context van de regionale 'Tellen & Vertellen'-conferenties verder te onderzoeken wat de meest passende bandbreedte is waarbinnen de

dagelijkse werkpraktijk en samenwerking op lokaal niveau van de 10 gemeenten vormgegeven kan worden, met behoud van het primaat van de lokale politieke besluitvorming.

In dat verband agenderen de H10-gemeenten ook de uitdaging om de jeugdhulp door te ontwikkelen richting het sociaal domein als geheel, met andere woorden vanuit een 'integrale analyse van de ondersteuningsvraag'. Dat zien de H10-gemeenten overigens als een opdracht, die zowel de gemeenten als hulpverleners raakt: het zich meer (moeten) richten op de context van de sociale omgeving van een cliënt.

De H10-gemeenten zullen nagaan of het daarbij eventueel mogelijk is voort te bouwen op de *gaming*-methode die aan de 'ontwikkeltafel werkproces toegang' in samenwerking tussen gemeenten en aanbieders is ontwikkeld. Bovendien stellen de H10-gemeenten voor om na te gaan, hoe deze werkwijze voor deelnemers (met name professionals van aanbieders en vanuit toegang/lokale teams) kan aansluiten bij de vereisten van het onderhoud van de SKJ-registratie.

Niet-limitatieve opsomming kwaliteitseisen ten behoeve van adequate jeugdhulpverlening en samenwerking tussen aanbieders en met lokaal team

Aanbieder werkt volgens het 1 gezin, 1 plan, 1 regisseurmodel. Waar nodig en mogelijk werkt aanbieder met één integraal hulpverleningsplan. Uitwisseling van informatie vindt plaats binnen de kaders van de wet. Wanneer landelijk richtlijnen over hoofdaannemerschap zijn vastgesteld, moeten aanbieders aan deze richtlijn voldoen.

Aanbieder werkt systeemgericht.

Aanbieder draagt op casusniveau zorg voor goede samenwerking, communicatie en afstemming met alle andere mogelijke actoren, waaronder de lokale teams, andere aanbieders, onderwijs, vrijwilligers, ervaringsdeskundigen, het netwerk van de Jeugdige/het gezin, huisarts of eventuele hulpverleners van (een van de) ouders.

Aanbieder betreft waar nodig, maar in ieder geval bij tweedelijns jeugdhulp, het lokale team van betreffende gemeente. Bij tweedelijns jeugdhulp en/of meerdere aanbieders bij een hulpverleningstraject betrokken zijn worden afspraken gemaakt wie casusregisseur is.

Aanbieder is bereid in regionale en lokale verbanden samen te werken.

Aanbieder toont op verzoek van opdrachtgever aan dat zij een bijdrage levert aan een integrale werkwijze binnen de organisatie en aan een integrale aanpak in de keten ten behoeve van het behalen van de doelen en resultaten van de hulpverlening. Denk hierbij aan warme overdracht, regie en coördinatie en afschalen van de hulpverlening.

Hulp wordt zoveel mogelijk in de eigen, vertrouwde omgeving van de Jeugdige en het gezin.

Aanbieders zijn verplicht zich in te spannen om de hulpverlening zoveel mogelijk lokaal, afgestemd op de lokale zorg- en welzijnsstructuur en met vaste gezichten te leveren en te organiseren, waardoor medewerkers bekend zijn met de sociale infrastructuur, de scholen, de wijkagent en cetera.

De regio hecht eraan dat aanbieder binding heeft met de regio en de gemeenten waarin hij werkzaam is. Om voor een resultaatovereenkomst in aanmerking te komen moet aanbieder al cliënten hebben in de betreffende gemeente. Een uitzondering is alleen mogelijk om een dekkend zorglandschap te kunnen garanderen. Ook heeft aanbieder locatie(s) in de regio of is hij bereid zich hier te vestigen (uitgezonderd tweedelijns jeugdhulp functies die alleen op bovenregionaal georganiseerd kunnen worden), heeft aanbieder kennis van de sociale kaart van de gemeenten en de lokale basis infrastructuur en binding met de lokale teams.

Aanbieder is bekend met het lokale beleid van de gemeenten en handelt hiernaar.

Tijdens het hulpverleningstraject zoekt aanbieder samen met de Jeugdige of het gezin naar mogelijkheden in het voorliggend veld om aan de gestelde doelen te werken. Bijvoorbeeld sport en lotgenotencontact.

Waar mogelijk zet aanbieder collectieve hulp in plaats van individuele hulp in.

Aanbieder stimuleert zoveel mogelijk dat deelname aan gewone activiteiten als school en sport tijdens het hulpverleningstraject doorgaan of (weer) opgestart worden. Voor kinderen waarbij onderwijs volgen (zeer) beperkt mogelijk is, dient aanbieder initiatieven te nemen waarbij onderwijs en jeugdhulp zoveel mogelijk in samenhang – en onder één dak - worden georganiseerd. Daarbij gaat het ook om het integraal aanbieden van onderwijs en jeugdhulp.

Indien na intake of na verloop van tijd blijkt dat aanbieder niet (langer) de ondersteuning kan bieden aan de cliënt of niet binnen een verantwoorde termijn kan starten met hulp, zorgt aanbieder voor een passend alternatief voor de cliënt. Indien het lokale team de verwijzer of casusregisseur is, overlegt aanbieder met het lokaal team.

Ad. 2: Feitelijke inkoop van tweedelijns jeugdhulp

Nadat bepaald is dat voor een kind, Jeugdige en/of gezin de inzet van tweedelijns jeugdhulp vereist is, dient bij wijze van spreken 'de bestelling' van die hulp geplaatst en verwerkt te worden.

Daartoe gelden de werkwijzen zoals vastgelegd in het administratieprotocol en het bijbehorende berichtenverkeer.

Voor een groot gedeelte zijn die al gegeven door landelijke kaders en worden ze ook al in onze regio gehanteerd. Daarom lijkt 'leren & ontwikkelen' hier minder aan de orde te zijn. Dat moge zo zijn,

maar de H10-gemeenten stellen op basis van de nota's van inlichtingen en de gesprekken met aanbieders vast dat hier toch nog wel een aantal gezamenlijke opgaven liggen.

Allereerst blijkt toch nog geregeld dat mensen die wel op de hoogte zouden moeten zijn van de in het administratieprotocol en het berichtenverkeer vastgelegde werkwijzen dat niet of slechts in beperkte mate zijn. Dit vergt dus een gezamenlijk 'inslijpen' van de diverse procedures, zodat onnodige vergissingen (met alle daaruit volgende vertraging, verwarring, misverstanden en extra kosten) voorkomen kunnen worden. Voor de goede orde: het betreft hier (mede door personeelwisselingen) medewerkers van zowel aanbieders als gemeenten.

De H10-gemeenten stellen voor om uit dat proces van 'inslijpen' een aanpak te ontwikkelen, die zich ook richt op de vraag waar administratieve vereenvoudigingen (ondanks landelijke kaders) mogelijk zijn. Dat zou immers tegemoetkomen aan een behoefte die door alle betrokkenen wordt gedeeld.

Tenslotte brengen de H10-gemeenten op deze plaats naar voren, dat vanuit Jeugdhulpaanbieders is voorgesteld om ook een continue ontwikkeltafel 'bedrijfsvoering' vorm te geven. De zojuist genoemde aanpak maakt deel uit van de agenda van die tafel, net als andere gemeenschappelijke bedrijfsvoeringsvragen, waarbij het issue van hoe redelijke en billijke tarieven op te bouwen en vorm te geven zeker ook op de agenda staat.³

Ad. 3 Uitvoering van het jeugdhulptraject

Voor de feitelijke uitvoering van een jeugdhulptraject geldt hetzelfde als wat voor de onder (1) beschreven fase aan de orde was: die uitvoering valt buiten de eigenlijke *inkoop*.

Dat laat onverlet dat er gemeenschappelijke wensen en belangen zijn, die onder meer in de veelgebruikte begrippen 'integraal werken' en 'regie' resoneren.

De H10-gemeenten hebben in het verleden al een aantal initiatieven genomen om op dit vlak vooruitgang te boeken, waarbij nauw met Jeugdhulpaanbieders en anderen is samengewerkt, zoals:

- De jaarlijkse 'Tellen & Vertellen'-conferenties;
- De pilots rondom integrale hulpverlening, waarbij diverse Jeugdhulpaanbieders gezamenlijk een jeugdhulpverleningstraject verzorgen;
- Het traject 'Beter Samenspel' dat een brug slaat tussen de inzet van gecertificeerde instellingen, lokale teams en ingekochte jeugdhulp.

We gaan, analoog aan en in samenhang met de inzet onder (1), op deze weg om zo het formuleren van doelen/beoogde resultaten, de kwaliteit van jeugdhulp in uitvoering, de mogelijkheden tot afschaling, van ingezette methodieken en van *social work* professionals die gezamenlijk vanuit toegang/lokale teams, Jeugdhulpaanbieders en andere betrokkenen (zoals de gecertificeerde instellingen) aan de lat staan op een hoger plan te brengen.

³ Hier valt te denken aan een aanpak vergelijkbaar met de studyclubs uit de land- en tuinbouw. In dergelijke studyclubs deelden partijen kennis en ervaring over zaken die het gemeenschappelijke belang van de sector betroffen. Daarmee droegen ze bij aan de ontwikkeling van kwaliteit en de uitstraling van de sector, en dus ook aan het eigen, individuele economische belang.

Een belangrijk issue is het uitwerken van regie-afspraken en de (verplichte) samenwerking met het lokaal team/toegang in geval van complexe jeugdhulp.

De focus is daarbij in lijn met de grondslagen van de Jeugdwet op zowel transformatie (w.o. betere samenwerking) als op kostenbeheersing.

Ad. 4 Afronding, met inbegrip van het meten, duiden en beoordelen van het resultaat

Op het vlak van ‘resultaat’ is één nieuwe uitdaging aan de orde, namelijk het meten van het maatschappelijk resultaat. De uitdaging is daar allereerst het benoemen van dat maatschappelijk resultaat. Vanuit de eerdere gesprekken met aanbieders is al afgesproken, om gezamenlijk te gaan oefenen, zodat op het moment dat besloten wordt om jeugdhulp in te zetten en die ook daadwerkelijk ingekocht wordt medewerkers in staat zijn om in samenspraak met kind, Jeugdige en/of gezin een passende invulling te geven aan: ‘De Jeugdige functioneert naar vermogen leeftijdsadequaat in een steunend systeem’.

Voor het *meten* van het maatschappelijk resultaat (dus het bij afronding van een traject geven van een antwoord op de vraag of dat resultaat tot stand is gebracht zoals bij aanvang als doel is vastgelegd) werken we op eenzelfde wijze als bij het meten van het behandelresultaat.⁴ De contouren van die werkwijze zijn al vastgelegd in de ‘oude’ inkoopdocumenten en staan op zich niet ter discussie.⁵ Ze gelden bovendien ook landelijk, inclusief een verplichtende werking voor wat betreft de behandelresultaten, en worden als zodanig door het NJI uitgedragen.⁶

Er is al afgesproken, om in een gezamenlijk traject te leren hoe die resultaten te meten met zogeheten gevalideerde meetinstrumenten. De H10-gemeenten hebben ook al toegezegd dat leerproces te ondersteunen.⁷ Voor de oordeelsvorming over de mate waarin resultaten wel of niet gehaald zijn, is de resultaatdialoog voorgesteld. Ook het voeren van die dialoog zullen we in gezamenlijkheid oefenen. Daarbij benutten we het format dat landelijk vanuit een traject waaraan zowel het Rijk, gemeenten als branche-, cliënt, als belangenorganisaties hebben meegewerkt.⁸

Een issue wat in dit verband ook aandacht behoeft is de vraag naar wat we in het dagelijks leven van kind, Jeugdige en gezin als kwaliteit beschouwen (c.q. wat zij als kwaliteit definiëren) en welke toegevoegde waarde de gezamenlijke inzet daarbij heeft gehad. De verschillende indicatoren die we gebruiken zijn immers precies dát: indicaties – maar wat kunnen die ons daadwerkelijk leren over de kwaliteit van het dagelijks leven na de inzet van jeugdhulp (c.q. hulpverlening vanuit een integrale benadering). Dit zijn overigens vragen die we op de lange termijn hopen te beantwoorden, in samenspraak met landelijke partners zoals VWS, VNG en NJI.

⁴ Landelijk zijn de geharmoniseerde outcome resultaten gedefinieerd, waarbij een onderscheid is gemaakt in uitval, klanttevredenheid en doelrealisatie.

⁵ Zie ook: bijlage 7 van de inkoopdocumenten *Metten, duiden en oordeelvorming. Resultaat & Kwaliteit Jeugdhulp H10 2021 e.v.*

⁶ Zie verder: <https://www.nji.nl/nl/Kennis/Dossier/Monitoring/Outcome-monitoren/Outcome-indicatoren>.

⁷ Ook qua privacy is deze aanpak afgedekt: Indien de Outcome gegevens (na afronding) op geaggregeerd niveau worden gemeten via een TTP (Trusted Third Party) levert dit geen dilemma op, op het gebied van de privacy. De landelijke outcome criteria zullen hierbij gevolgd worden.

⁸ Zie verder: <https://inkoopsofiaaldomein.nl/wp-content/uploads/2020/06/Handreiking-kwaliteitscriteria-jeugdhulp-en-maatschappelijke-ondersteuning-voor-inkoop-digitale-versie.pdf>, m.n. p. 32.

De gemeenten hebben zelf de wettelijke opdracht om de cliëntervaring in beeld te brengen. Zij zoeken nog naar een aanpak om die opdracht op een eenvoudige wijze, bijvoorbeeld gericht op het voorkomen van het overvragen van cliënten, in dit geheel in te bedden.

De primaire focus van dit proces eindigend in oordeelsvorming is het gezamenlijk leren. Daarmee is die oordeelsvorming niet alleen een einde, maar een begin van een nieuwe cyclus. De H10-gemeenten hebben de conclusie getrokken dat die cycli van meten-oordeelvorming-leren-verbeteren ook zullen leiden tot een proces van natuurlijke selectie, waarbij aanbieders bij wie de kwaliteit van hulpverlening onverhoopt structureel achterblijft geleidelijk aan steeds minder tot niet meer ingezet zullen worden.⁹ Zo geven we zakelijk partnerschap vorm op een wijze die onze gemeenschappelijke maatschappelijke opdracht (kort samengevat als: het bieden van optimale jeugdhulp aan kind, Jeugdige en/of gezin) het beste dient.

Ad. 5 (Eventueel) nazorg

Over de vijfde fase zijn de H10-gemeenten kort: waar ze gehoor hebben gegeven aan de vraag van aanbieders om de garantietermijn te schrappen, valt deze fase buiten de feitelijke inkoop. Ze zal dus op eenzelfde wijze vorm moeten krijgen als (1) en (3), dat wil zeggen gerelateerd aan de uitvoerende werkzaamheden.

Wèl voelen de H10-gemeenten zich verplicht om te monitoren hoeveel, in welke gevallen en onder welke omstandigheden kind, Jeugdigen en/of gezin opnieuw een beroep doen op jeugdhulp. Dat raakt immers aan issues als onderliggende maatschappelijke vraagstukken, de effectiviteit van ingezette werkwijzen en methodieken en toch ook de effectiviteit van eerder ingezette hulp. Dat impliceert dat een opvallend vaak voorkomen van een herhaald beroep op jeugdhulp ook onderdeel kan (en naar het oordeel van de H10-gemeenten: moet) zijn van contractmanagementgesprekken en meegewogen kan worden in de oordeelsvorming zoals die onder (4) is beschreven, omdat het signalen kunnen zijn over de door de aanbieder geleverde kwaliteit, waar eventueel consequenties in lijn met de laatste alinea van het vorige punt aan verbonden moeten worden.

⁹ De H10-gemeenten noemen dit 'stemmen met de voeten'.

4. Ontwikkelroute naar een gezamenlijk handboek

Dit ontwikkeldocument vervangt de oorspronkelijk gepubliceerde handboeken. Daarmee onderstrepen de H10-gemeenten dat ze sensitief zijn voor de (praktische) vragen die naar aanleiding van die handboeken zijn gesteld. De intentie van de H10-gemeenten is om vanuit dit inkoopdocument in gezamenlijkheid met de aanbieders verder te werken aan de ontwikkeling van een nieuw handboek. De gemeenten stellen daarbij voor, om ‘de werkvloer’ hierbij het roer te geven, met als nadrukkelijke opdracht het vinden van een passende balans voor uitvoering aansluitend op het bestuurlijk en beleidsmatig ontwikkelde kader van de resultaatgerichte inkoop.¹⁰

De H10-gemeenten willen daarbij aansluiten en voortbouwen op praktijken die al in gebruik zijn (zoals genoemd onder ad. 2, denk verder aan de al bestaande ‘Tellen & Vertellen’-conferenties, een onlangs opgestart initiatief rondom praktijkleernetwerken en de inzet vanuit het Transformatiefonds) of die al ver voorbereid zijn (vergelijk ad. 4) en stellen zich voor op andere onderdelen samen de hand aan de ploeg te slaan (respectievelijk ad. 1, ad. 3 en ad. 5). Zaak is daarbij wel om te voorkomen dat het ontwikkelgesprek gestoeld is op (voor)oordelen. Daarom ligt het in de rede te beginnen met een gedegen beschrijving en evaluatie van bestaande praktijken, om vervolgens opnieuw – rekening houdend met lokale kaders en (politieke) autonomie – vanuit de werkvloer te komen tot praktische, werkbare oplossingen voor eventuele problemen.

Vorbereidende werkzaamheden voor het handboek worden al eind 2020 opgepakt, een meer specifiek planning wordt vervolgens in samenspraak met het veld uitgewerkt, waarbij ook aansluiting wordt gezocht met de fasen waarin het stelsel in de werkpraktijk wordt geïmplementeerd (bijvoorbeeld het leren formuleren van maatschappelijke resultaten komt vóór het daadwerkelijk meten ervan). Een eerste versie van het handboek in lijn met de beschrijving hierboven moet eind 2021 operationeel zijn, een (afgezien van het continue verwerken van leerervaringen) definitieve versie uiterlijk per 1-1-2023.

¹⁰ Pro memorie: de Amsterdamse jeugdzorg heeft destijds daar goede ervaringen mee opgedaan, die ook wetenschappelijk getoetst zijn, op het moment dat toenmalig directeur Erik Gerritsen (thans secretaris-generaal op VWS) zijn mensen daartoe de gelegenheid bood.

5. Overzicht: vertrekpunt voor de inhoudelijke opbouw en uitwerking van het handboek

Toelichting: de onderstaande concept inhoudsopgave van het gezamenlijk door gemeenten (lokale toegang/teams) en aanbieders (c.q. *social work* professionals) te ontwikkelen handboek is als vertrekpunt voor de inhoudelijke opbouw en uitwerking van dat handboek ontleend aan de handboeken die eerder zijn gepubliceerd, zij het geschoond met het oog op inmiddels in overleg gemaakte keuzes. Het overzicht staat al doende open voor aanpassingen (d.w.z. onderwerpen toevoegen of juist schrappen), terwijl uiteraard de inhoudelijke vulling nog vorm moet krijgen. Zie daarvoor ook hierboven.

Voorwoord

1. Inleiding
 - 1.1 Gefaseerde overgang naar resultaatgerichte sturing
 - 1.2 Uitgangspunten regio Haaglanden
 - 1.3 Samenwerking – complementair werken
 - 1.4 Opbouw van het Handboek

- 2 Inzet van jeugdhulp
 - 2.1 Werken met resultaten
 - 2.1.1 Behandelresultaten Maatschappelijke resultaten
 - 2.1.2 Maatschappelijke resultaten
 - 2.2 Verwijzers naar jeugdhulp
 - 2.2.1 Lokale teams
 - 2.2.2 Overige wettelijk verwijzers
 - 2.3 Jeugdhulpaanbieders: Hulpverleningsplannen
 - 2.4 Start zorg en integrale samenwerking
 - 2.4.1 Samenwerking met de lokale teams
 - 2.4.2 Samenwerking tussen hoofd- en onderaannemer
 - 2.5 Einde jeugdhulp en beoordeling van het resultaat
 - 2.5.1 Uitval

- 3 Doorlooptijden en wachtlijsten
 - 3.1 Doorlooptijden
 - 3.2 Wachttijden en wachtlijsten

- 4 Bijzondere situaties
 - 4.1 Crisissituaties
 - 4.1.1 Kinderen zonder jeugdhulptraject
 - 4.1.2 Kinderen met jeugdhulptraject
 - 4.2 Jeugdhulp aan jongeren 16-23 jaar
 - 4.3 Hulp bij Ernstige Enkelvoudige Dyslexie
 - 4.4 Verblijf in een 24-uurssetting, waaronder pleegzorg/gezinshuis
 - 4.5 Curatieve zorg en medicatieregulatie
 - 4.6 Vervoer

5. Nadere afspraken

- 5.1 Wijzigingen
- 5.2 Acceptatie & covenant aanbieders
- 5.3 Sturing en nakomen afspraken

- 6. Resultaatmeting en resultaatsturing
 - 6.1 Meten
 - 6.2 Duiden en oordeelsvorming: resultaatdialoog
 - 6.3 'Stemmen met de voeten'

- 7. Tarieven en betaling
 - 7.1 Tarieven
 - 7.3 Betaling

Bijlagen

